

மருத்துவ நோக்கில் வள்ளுவம்

முனைவர் சி.இராஜலெட்சுமி,

கௌரவ விரிவுரையாளர்,

தமிழ்த்துறை,

எம்.வி.எம்.அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி, திண்டுக்கல்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் மிகச் சிறந்த அறநூல் திருக்குறள். உலகப் பொதுமறை என அனைவராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட தெய்வீக நூல் திருக்குறள். மனித குலத்திற்கு என்றென்றும் தேவையான இன்றியமையாப் பண்புகளை எடுத்துரைக்கும் நூலாகவும் இந்நூல் காணப்படுகிறது. 'எல்லாப் பொருளும் இதன் பால் உள இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்' என்று திருவள்ளுவ மாலை குறிப்பிடுவதற்கிணங்க இந்நூலுள் பல்வேறு துறைகள் அமைந்துள்ளன.

திருவள்ளுவர் பெயரால் சில மருத்துவ நூல்கள் தமிழகத்தில் காணப்படுகின்றனவென்றும், ஆனால் அவைகள் திருவள்ளுவரால் இயற்றப் பெற்றன அல்ல என்பதை ஆராய்ச்சியால் நிறுவலாம் என்றும் உ.வே.சாமிநாதையர், திருவள்ளுவரும் திருக்குறளும் என்ற நூலுள் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் திருவள்ளுவர் மருத்துவத்தை நன்கறிந்தவர் என்பது அவர் தம் நூலுள் 'மருந்து' என்று ஓர் அதிகாரம் வகுத்து எழுதியுள்ளமையிலிருந்து தெரிகின்றது. 'மருந்து' அதிகாரம் மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு இடங்களிலும் மருந்து என்ற சொல்லையும் மருத்துவச் சிந்தனையுள்ள கருத்துகளையும் வள்ளுவர் பயன்படுத்துகிறார். உணவே மருந்தாக வாழ்ந்த தலைமுறை போய் மருந்தையே உணவாகக் கொள்கின்ற தலைமுறை வந்துவிட்டது. வள்ளுவர் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து நோயின்றி வாழ்ந்தனர். 'மருந்து' என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்கள் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு மிகவும் பயனள்ளதாக காணப்படுகின்றன. நோய் பற்றியும், நோயினைத் தடுக்கும் முறைகள் பற்றியும், மருத்துவரின் தன்மைகள் பற்றியும், மருத்துவ முறைப் பற்றியும் இவ்வதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார்.

நோய்க்கான காரணங்கள்:

வள்ளுவர் 'மருந்து' என்கிற அதிகாரத்தில் முதல் ஏழு குறட்பாக்களில் உணவு கட்டுப்பாட்டோடு, நோயில்லாமல் வாழ இயற்கை வழியைப் பற்றி கூறுகிறார். இறைவன் படைத்த நம் உடம்பிற்கு மருந்து என்பதே தேவையில்லை என்பதை 'மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு' (குறள் 942) என்றும் கூறுகிறார். நோய் வருவதற்கான காரணத்தை 'மருந்து' அதிகாரத்தில் முதல் பாடலிலேயே வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார்.

“மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய முன்று”

(குறள் 941)

மருத்துவ நூலோர் வகுத்துக் கூறும் வாதம் பித்தம், கபம் ஆகிய மூன்றும் கூடினாலும் குறைத்தாலும் நம் உடம்பில் நோயை உண்டாக்கும். வாதம் நம் உடலின் இயக்கத்தை, தசை, மூட்டுக்கள், எலும்பு இவற்றின் பணியை, சீரான சுவாசத்தை, சரியாக மலம் கழிப்பதை எல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளும். பித்தம் தன் வெப்பத்தால் உடலைக் காப்பது, இரத்த ஓட்டம், மன ஓட்டம், செரிமான சுரப்பிகள், நாளமில்லாச் சுரப்பிகள் போன்ற அனைத்தையும்

இயக்கும் வேலையைப் பார்க்கும். கபம் உடலெங்கும் தேவையான இடத்தில் நீர்த்துவத்தையும், நெய்ப்புத் தன்மையையும் கொடுத்து எல்லாப் பணிகளையும் தடையின்றிச் செய்ய உதவியாக இருக்கும். இவை மூன்றும் சரியான கூட்டணியாகப் பணி புரிந்தால் தான் உடல் இயக்கம் சீராக நடக்கும். வாதம் சீர்கெட்டால் ஒருவருக்கு கழுத்து வலி, மூட்டு வலி ஆகியவை ஏற்படும். பித்தம் சீர்கெட்டால், அஜீரணம், மன அழுத்தம், அல்சர், உயர் இரத்த அழுத்தம் என பல்வேறு நோய் ஏற்படும். கபத்தால் சளி, ஆஸ்துமா, இருமல், மூக்கடைப்பு போன்ற நோய்கள் வரும். இவ்வாறு பல நோய்கள் ஏற்பட காரணமாக அமைவது வாதம், பித்தம், கபம் என்று வள்ளுவர் அக்காலத்திலேயே கூறியுள்ளார். உணவில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதே, வாதம், பித்தம், கபம் மூன்றும் சீர்கெட்டு போவதற்கு காரணங்கள் ஆகும். “எதைத் தின்னால் இந்த ‘பித்தம்’ தெளியும்? ஒரு வேளை ‘வாதக் குடைச்சலாய் இருக்குமோ? நெஞ்சில் கபம் கட்டியிருக்கு .....” என்கிற வசனங்களை நம் முத்த தலைமுறையினர் அடிக்கடி பயன்படுத்தினர். திருவள்ளுவர், உணவு மற்றும் உணவு உட்கொள்ளும் தவறுகள் காரணமாகவும் நோய்கள் தோன்றுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நோயினைத் தடுக்கும் முறைகள்

நாம் உண்ணும் உணவு பல வகையான சத்துகளை நம் உடலுக்கு தருகின்றது. அது மாவுச் சத்து, புரதச் சத்து, கொழுப்புச் சத்து, வைட்டமின்கள், தாமிரச் சத்து இவை போன்ற பலவாகும். எனவே நாம் உண்ணும் உணவு மிகச் சரியாக அமைய வேண்டும். உண்ணும் உணவிலேயே கேடு புரிதல் அறிவுடைமை அன்று. உடல்நிலை, செரிமான நிலை என்பவற்றைப் போற்றி ஆராய்ந்து அறிந்து அந்த அறிவைக் கடைப்பிடித்து உணவை உண்ண வேண்டும். அவ்வாறு உண்டால் உடம்பிற்கு மருந்து என்ற ஒன்று வேண்டியதில்லை.ஷ

இதனை வள்ளுவர்,

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி டணின்” (-குறள் 942)

என்கிறார்.

உண்ட உணவு செரித்த அளவறிந்து உண்ண வேண்டும். அதுவே நோய் வராமல் நம் உடல் நீண்ட நாள் வாழ வழியாகும் (943) என்றும், அவ்வாறு செரித்த பின்னரும் முழுப்பசியோடு இருக்கும் போது மட்டுமே உண்ண வேண்டும் (944) என்றும், உண்ணும் உணவு உடலுக்கு ஒத்துக் கொள்ளுமா? என ஆராய்ந்து உண்ண வேண்டும் என்றும் (945) அதுவும் அளவுக்கு அதிகமாக உண்ண கூடாது என்றும் கூறுகிறார். இவ்வாறு ஏற்ற உணவு, உணவின் அளவு, செரிமான சக்தி போன்றவற்றை அறிந்து உணவினை எடுத்துக் கொள்வதே நோய் வராமல் தடுக்கும் வழிமுறைகள் என்று வள்ளுவர் தம் ‘மருந்து’ என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறுகிறார். மீதூண் விரும்பேல் (ஆத்திச்சூடி.91) என்பது ஓளவையின் வாக்கு. கண்டதையெல்லாம் கைநீட்டி எடுத்து உண்ணும் பழக்கம் இருப்பின், நாவை அடக்காமல் இருப்பின் நோயினை வெற்றிலை பாக்கு வைத்து அழைத்துக் கொள்வதாகும். அடக்கமுடைமை என்னும் அதிகாரத்தில் ‘யாகாவாராயினும் நாகாக்க’-(குறள் 127) என்று சொல்லுக்குக் கூறியதைச் சுவைக்கும் கூறியதாகவே எடுத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு உணவில் கட்டுப்பாடு இருந்தாலே, மருந்து என்பதே தேவையில்லை என்றும் நோயிற்கு அடிப்படை காரணமே உணவு என்றும் திருவள்ளுவர் வலியுறுத்தி கூறுகிறார். நோய் ஏற்பட்டுவிடின் அதனை அவ்வாறு தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்கும் வழிமுறைகளைக் கூறுகின்றார்.

“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

- (குறள் 948)

நோயுற்றவரிடம் காணப்பெறும் அறிகுறிகளையும் நோய் ஏற்பட்டதன் காரணத்தையும் முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவற்றை நன்கு ஆய்ந்து அறிந்தால் மட்டுமே அதற்கான மருத்துவத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். மருத்துவர் இம்முன்று நிலைமையையும் கருத்தில் கொண்டு நோயாளிக்கு மருத்துவத்தை தவறு நேரா வண்ணம் பொருத்தமான செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கிலே வள்ளுவம் இவ்வாறு கூறுகிறது.

மருத்துவரின் தன்மைகள்

ஒரு மருத்துவர் மருத்துவ பயிற்சியை மேற்கொள்ளும் போது சில நெறிமுறைகளை பின்பற்றி நடக்க வேண்டும். பொதுவான நெறிமுறைகளாவன

1. சுயாட்சி – நோயாளி சிகிச்சை மறுக்க அல்லது ஒத்துக் கொள்ள மருத்துவருக்கு உரிமை உண்டு.
2. பலனளித்தல் - ஒரு மருத்துவர் நோயாளியிடம் சிறந்த அக்கறை காட்ட வேண்டும்.
3. நீதி – அவர் சுகாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட பிறழ்வுகள் எதையும் அனுமதிக்க கூடாது.
4. குற்றம் செய்யாதிருத்தல் - நோயாளியை காயப்படுத்தாதிருத்தல்.
5. மரியாதை – நோயாளியை கண்ணியமாக நடத்த வேண்டும்.
6. உண்மை மற்றும் நேர்மை – முடிவுகளை மறைக்காமல் கூற வேண்டும்.

நிதிநெறி, மருத்துவம், பகுப்பாய்வு திறன், தெளிந்த சிந்தனை, நோயறியும் திறன் ஆகியவை மருத்துவருக்குரிய தகுதிகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. இவற்றை கருத்தில் கொண்டே வள்ளுவர்.

“உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்”

- (குறள்-949)

என்கிறார். மருத்துவ நூலை நன்கு கற்ற மருத்துவர், நோயாளியின் நோயைப் போக்க முயலும் போது, நோயாளியின் வயது, அந்நோய் வந்திருக்கும் காலம், நோயைப் போக்கத் தனக்குத் தேவையாகும் காலம் ஆகியவற்றை எண்ணிச் செயல்பட வேண்டும்.

“உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வா னென்று
அப்பால் நாற்கூற்றே மருந்து”

- (குறள் 950)

நோயுற்றவன், நோய் தீர்க்கும் மருத்துவன் மருந்து, மருந்தை அங்கிருந்து கொடுப்பவன் என்று மருத்துவ முறை நான்கு வகைப் பாகுபாடு உடையது என்று வள்ளுவம் கூறுகிறது. இம்மருத்துவ முறைகளின் அடிப்படையிலேயே இன்றும் மருத்துவமனைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

சித்த மருத்துவம்

‘மருந்து’ என்னும் அதிகாரத்தைத் தவிர வேறு பல இடங்களிலும் மருந்து என்ற சொல்லையும், சித்த மருத்துவ குறிப்புகளையும் வள்ளுவர் கையாண்டுள்ளார்.

“மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படிவ்”

- (குறள் 217)

என்னும் குறளில் மருந்து மரத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். சில மருந்து மரங்களில் அனைத்து பாகங்களுமே இத்தகைய மரங்களில் உள்ள அனைத்து பாகங்களையும் நாம் மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறோம். இதனைச் ‘சமூலம்’ என்னும் மருத்துவ மொழியால் சித்த மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர். ‘சமூலம்’ என்றால் அனைத்து உறுப்புகளும் மருந்தாக பயன்படுத்த கூடியன என்று பொருள்.

“புறங்குன்றிக் கண்டனைய ரேணும் அகம்குன்றி

மூக்கில் கரியார் உடைத்து”

(குறள் 277)

குன்றிமணி என்பது மருத்துவத்திற்கு பயன்படும் மூலிகை கொடியாகும். இது இரு வகையில் காணப்படும். சிவப்புக் குன்றிமணி, வெள்ளைக் குன்றிமணி வள்ளுவர் இக்குறளில் சிவப்புக் குன்றிமணியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்

காவலன் காவான் எனின்”

(குறள் 560)

ஆ-பசு. பசுவின் பயன் குன்றினால் நாட்டில் நோய் அதிகமாகும். பசுவின் பயன் அதிகரித்தால் நோயற்ற வாழ்வு வாழலாம். பசுவிலிருந்து கிடைக்கும் அனைத்தும் சித்த மருத்துவத்தில் சிறப்பிடத்தை வகிக்கக் கூடியன. பால், தயிர், வெண்ணைய், கோமியம், இவை அனைத்தும் மருத்துவப் பயனுடைய பொருள்களாகும். இவற்றோடு பசுஞ்சாணத்தையும் சேர்த்து தயாரிக்கும் கலவைக்கு ‘பஞ்சகவ்வியம்’ என்று பெயர். பஞ்சகவ்வியத்தை உட்கொள்வதால் ஆத்ம சுத்தியும், சரீர சுத்தியும் அடைய முடியும் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. மேலும் உடம்பின் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி வலுவடைகிறது. வலிப்பு, ஜீரம், பைத்தியம், காமாலை போன்ற உபாதைகள் நீங்கும் என்றும் சித்த மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர்.

மன அழுத்தத்திற்கு மருந்து

மனிதனின் மனப்பாதிப்புகளில் ஒன்றாக விளங்குவது மன அழுத்தமாகும். மன அழுத்தம் என்பது ஒருவர் தன்னிலைக்கு மீறிய அளவில் எதிர்பார்ப்புகளை எதிர்பார்ப்பதும் ஆகும் என்று லாஸராஸ் என்பவர் “A Physiological Stress and Coping Process” என்ற நூலில் கூறியுள்ளார். இயற்கையின் சீற்றம், சமூக மாற்றங்கள், உயர்நிலையிலிருந்து குறைதல், இழப்பு, அதிர்ச்சியூட்டும் நிகழ்வுகள், சொல்லொண்ணா அகப்புறக் காரணங்கள் இது போன்ற பலவற்றால் ஒருவனுக்கு மன அழுத்தம் ஏற்படுகின்றது. இதனால் படப்படப்பு, பதட்டநிலை, குழப்பம், எதிலும் நாட்டமின்மை எதையோ இழந்தது போன்ற நிலை ஆகியன மன அழுத்தத்தின் வெளிப்பாடுகளாக அமைகின்றன. மேலும் குடற்புண், உடற்பருமன், இரத்தக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, தூக்கமின்மை, ஆஸ்துமா போன்ற நோய்களும் ஏற்படுகின்றன. சிலருக்கு மூச்சுத் திணறல், உமிழ்நீர் சுரத்தல், உணவில் நாட்டமின்மை போன்றனவும் ஏற்படும். மன அழுத்தத்திலிருந்து விடுபட வழிமுறைகளை வள்ளுவர் தம் குறட்பாக்களில் கூறியுள்ளார்.

“அவாவினை ஆற்ற அனுப்பின் தவாவினை

தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

(குறள் 367)

மன அழுத்தம் ஏற்படாமல் இருக்க ஒருவன் ஆசையை நீக்கி விட வேண்டும் என்கிறார். ஆசையை நீக்கி மன அழுத்தம் இல்லாமல் வாழ “ அவாவறுத்தல்” என்னும் அதிகாரத்தின் மூலம் வலியுறுத்துகிறார்.

யோகப் பயற்சி மன அழுத்தத்தினைப் போக்க உதவுகின்றது. வள்ளுவர் ‘யோகப் பயிற்சி’ என்ற வகையில் கர்ம யோகத்தினைப் பற்றிக் கூறுகிறார். கர்மயோகம் அவரவர் செய்யும் வினையினைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும். வினையின் தன்மையினை, வினைத் தூய்மை, வினைத் திட்டம், வினை செயல்வகை என்ற மூன்று அதிகாரங்களில் விவரிக்கின்றார். ‘செய்யும் தொழிலே தெய்வம்’ என்ற மனப்பான்மையுடன் தொழிலில் ஈடுபடும் போது மன அழுத்தத்திற்கு இடமே இல்லை என்ற நோக்கிலே வள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

கூடா நட்பு, தீ நட்பு இவற்றை நீக்கி நட்பாராய்ந்து, நல்ல நண்பர்களை பெற்றும், பெரியாரைத் துணைக் கொண்டும். சான்றோர் காட்டும் வழியில் செல்ல வேண்டும் என்றும் வள்ளுவர் கூறுகிறார். இயலாமை, ஆற்றாமை, வெறுமை போன்றவைகள் மன அழுத்தத்தினை உண்டாக்கி அச்சம், ஆத்திரம், சினம் போன்றவற்றை மனிதனிடமிருந்து வெளிப்படுத்தும்படி செய்கின்றன. இந்நிலையிலிருந்து விடுபட சான்றோர்களின் துணை நாடி அவர் வழி நடக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதனையே வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்.

எய்ட்ஸ் நோய்

Acquired immune Deficiency Syndrom என்னும் பெயரினை உடைய எய்ட்ஸ் இன்று உலகத்தாரால் மிகவும் அஞ்சப்படும் நோயாக உள்ளது. இந்நோய் (எச்.ஐ.வி) Acquired immune Deficiency Virons என்னும் கிருமியால் பரவக் கூடியது. இந்த வைரஸால் காற்றில் நீண்ட நேரம் வாழ முடியாது. திரவத்தில் மட்டுமே உயிர் வாழ முடியும். எய்ட்ஸ் நோயாளி ஒருவரின் உடலிருந்து வெளியாகும் திரவப் பொருள்கள் வழியாக வெளியேறும் கிருமிகளே மற்றவர் உடலில் எய்ட்ஸ் நோய் ஏற்படக் காரணமாக அமைகின்றன. ஆண் பெண் கலவியின் போது எய்ட்ஸ் நோய் பெரும்பாலும் பரவுகின்றது என்பது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இது மக்களிடையே சங்கிலித் தொடராகப் பரவுகின்றது. எய்ட்ஸ் நோயாளியான ஒரு ஆண் மூலமாக விலைமாதர்கள் இந்நோயைப் பெறுகின்றனர். அவர்கள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு இந்நோயை வழங்குகின்றனர். மணமான ஆண் வாடிக்கையாளர்கள் தங்கள் மனைவிக்கு இந்நோயை பரப்புகின்றனர். அவர்கள் கருவுற்று பாலூட்டும் போது குழந்தைகளுக்கு இந்நோய் பரவுகிறது. இவ்வாறு எய்ட்ஸ் நோய் ஒரு சங்கிலித் தொடராக பரவிக் கொண்டே செல்கிறது.

திருவள்ளுவர் காலத்திலும் இத்தகைய ‘விலைமாதர்கள்’ வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்களை அவர் ‘ வரைவின் மகளிர்’ என்று குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் இனிய சொற்களைப் பொய்யாகப் பேசுபவர்கள் (911) பொருளின் அளவை அறிந்து அவர்களைப் போற்றுவவர்கள் (912) உருவத்தாலும் சொல்லாலும் செயலாலும் வஞ்சிக்கக் கூடியவர்கள் (918) இருவகை மனத்தினை உடையவர்கள் (920) என்றெல்லாம் அவர்களின் பண்பையும் இயல்பையும் எடுத்துரைக்கின்றார். இதனடிப்படையில் பண்பில் மகளிர், பொருட் பெண்டிர், மாய மகளிர், வரைவிலா மாணிழையார், இருமனப் பெண்டிர் என்று பல்வேறு பெயர்களையும் தம் குறட்பாவில் வள்ளுவர் வழங்கியுள்ளார்.

வரைவின் மகளிரோடு ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை வள்ளுவர் கடுமையாகச் சாடி குறட்பாக்களைப் படைத்துள்ளார். அவர்களோடு கொள்ளக் கூடிய முயக்கமானது இருட்டு

அறையில் முன் அறியாத பிணத்தை தழுவதற்கு ஒப்பாது (913). அவர்களது தோள்கள் அறிவில்லாத கீழ் மக்கள் அழுந்தும் நரகம் போன்றது (919).

“ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு”

(குறள் 918)

என்றும் கூறுகிறார். விலை மகளிர் உயிரைக் கொள்ளும் தெய்வமாகிய அணங்கு போன்றவர் என்பதை விலைமகளிர் உயிரைக் கொள்ளும் நோய் ‘எய்ட்ஸ் நோய்’ போன்றவர் என்று நாம் பொருள் கொள்வதே மிகவும் பொருத்தமானதாகும். நல்லொழுக்கம் கொண்டவர் வரைவின் மகளிரைத் தீண்டார் என்பது வள்ளுவர் உறுதியான குரலாகும்.

“பயன்தூக்கின் பண்புரைக்கும் பண்பில் மகளிர்
நயன்தூக்கி நன்னா விடல்”

(குறள் 912)

வரைவின் மகளிரது இயல்புகளை அறிந்து அவர்களை நாடாதிருக்க வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்துகிறார். இவ்வாறு நல்லொழுக்கத்தோடு இருந்தால் இவ்வகையான நோயின்றி தப்பிப்பதுடன், “மருந்து என வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு” என்ற குறளுக்கேற்ப மருந்து என்பதை தேடாதிருக்கலாம் என்றும் வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்.

மேலும் ஒழுக்கமுடைமை என்னும் அதிகாரத்தைப் படைத்து, ஒழுக்கத்தை வருந்தியும் போற்றிக் காக்க வேண்டும் (132). ஒழுக்கம் உடையவராக வாழ்வதே உயர்ந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மை (133) நல்லொழுக்கம் ஒருவனுக்கு அறத்திற்குக் காரணமாகி இம்மை மறுமை ஆகிய இருமையிலும் இன்பமே பயக்கும் (138) என்றெல்லாம் வலியுறுத்தி, எய்ட்ஸ் நோய்க்கு நிரந்தர மருந்து ஒழுக்கமே என்றும் இவ்வதிகாரத்தின் வழி மக்களுக்கு வள்ளுவர் உணர்த்துகிறார்.

முடிவுரை

மருத்துவ நோக்கில் வள்ளுவத்தைப் பார்க்கும் போது, நோய்க்கான காரணத்தையும் அந்நோய்க்கான மருந்தினையும், அது உடலுக்கேற்றதாகவும், உள்ளத்திற்கேற்றதாகவும் அமையும்படி கூறியதோடு சித்த மருத்துவ குறிப்புகளையும், ஒழுக்கம் நட்பு போன்ற மன அழுத்தத்தை குறைக்கும் மருந்தினையும் செம்மைப்படுத்தி கூறியுள்ளதை உணர முடிகிறது.